

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

THEOGNIS

DIS MEGARENsis SEN-
tentiae Elegiacae, cum interpretatio-
ne & Scholijs Eliæ
Vineti.

ACCESSERVNT ET HORVM

Poetarum opera Sententiosæ

Phocylidis	Rhiani
Pythagoræ	Eratosthenis
Solonis	Panyasidis
Tyrtaei	Lini
Naumachij	Menecratis
Callimachi	Posidippi
Mimnermi	Metredori
Eueni	Simonidis.

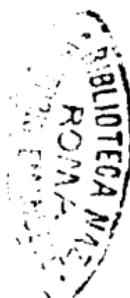
Seniorum libellus.

Omnia in usum Scholarum collecta, & ad uer-
bum conuersa per IACOBVM
HERTELIVM
Curiensem.

Adiecta quoq; est omnium uero Latino
carmine à diueris expressa.

Ov m̄os d' ēπαντ̄ος ἐγιν αριστου λαλεῖ,

BASILEAE.

ЛИДОИНУ

САМЫЕ РАСПРОСТРАНЕННЫЕ
СЛОВА И ПРИЧАСТИЯ В СЛОВЯНСКОМ
ЯЗЫКЕ И ИХ ПОДСЛОВЬЯ

ПРИЧАСТИЯ ПОДСЛОВЬЯ

СЛОВА ПОДСЛОВЬЯ ПОДСЛОВЬЯ

CAMP L I S S I M I S , P I E-
TATE , P R V D E N T I A , A E
eruditione præstantissimis viris , D. Cosi
et Senatoribus Reipublicæ s AL

V E L D E N S I S , Dominis ac pa-
tronis suis obseruandiss.

S. P. D.

V A N D O Q V I D E M , uiri am-
plissimi , nihil animis ho-
minum magis inhæret ,
quàm id , cui à teneris con-
fuscent : idque quod te-
nerum est , ut ait Seneca ,
proximis applicatur : uni-
uersæ hominū societatis permagni inter-
est , ut ab ineuntibus statim annis mortales
optimis , quæ per totam uitam usui futi-
ra sint , assuescere discant . Quia uero æta-
tis imbecillitate iuuentus ad malum quàm
ad bonum proclivior ; minus considerat
profuturane an obfutura sint , quæ tra-
ctat : opus est , ut per adultiores , quibus cu-
ra eius qualicunque modo incubit , à
turpibus ad honesta , à uitios ad uirtutum
amorem

E P I S T O L A

amorem deducatur. Id autem nulla commodiore uia, quam per liberalem institutionem, fieri potest. tanta enim eius uis est in utraq; partem, ut nulla tam bona possit esse natura, quin illius quasi excolendae cura intermissa, uitiosa reddatur: nulla item tam malitia sit, quae non ad frugem liberali ac fidelis institutione redigatur. Proinde cum adulta hominum aetas ad omnia minus docilis trahetabilisque sit, quam rudes illi iuuentutis anni, qui instar cerae qualibet impressionem facile admittunt: tum generosi mores, utille ait, imbuendi sunt, cum tener est animus: tum optimis assuescendum, eaque discenda, quae nec grandinem, nec uim, nec iouem ipsum, ut Plato inquit, extimescat: que quoque cum naufrago salua enatare, nec a latronibus eripi queant, cum ad quemvis cereum adhuc est ingenium. Nam postquam annis iam quasi diriguit animus, partim aegre, quorum prava consuetudine fuimus infecti, descendimus: partim, que nescimus, non nisi maxima nobis inculcari difficultate possunt. Quod elegantissima metaphora hac respectu videtur Ouidius:

*Quae prebet latus arbor spaciantibus umbras,
Quo posita est primum tempore, uirga fuit.*

Tunc

DEDICATORIA.

Tunc poterat manibus summa tellure reuelli,

Tunc stat in immensum uiribus aucta suis.

Hæc perita rerum antiquitas considerans,
quæ nihil non egit, ut Republicæ optimè
constitutæ in suo flore permanerent, iuuēn-
tutem, ceu seminarium totius hominum
cōuersationis, optimis quibusuis non tam
artibus & disciplinis, quām morum uitæ-
que præceptis imbuendam curauit. Non
ignara, & sine literis rudes inertesque, &
cum literis parum utiles fore homines, nisi
honestati uitæ quām primūm assuefierent.
Plus enim deficere quām proficere eum,
qui doctrina proficit, & moribus deficit,
præter Aristotelem, quotidiana docet ex-
perientia. Non autem quæuis temerè, &
citra delectū, teneris puerorum animis ob-
trudi passa est: sed eos autores, qui & piet-
atem, & præcepta de morum uirtutibus
continerent, proposuit. In quorum au-
torum numero, Poetæ, qui uel mira inge-
nij industria clarorum uirorum egregia fa-
cta in exemplum posteritatū descripta reli-
quissent: uel quām breuissimis, maximè
que illustribus sententijs doctrinam mo-
rum essent complexi, suo quodam iure fa-
cile primas obtinuerunt: unde & nomen

E P I S T O L A

Illorū in maximo cultu, maximaq; uenera-
tione apud optimos quosuis extitisse non
ignoramus. Plato, philosophiæ quidā sol,
hujusmodi Poetas non dubitat nunc deo-
rum filios, nunc prophetas appellare. Et
tātum abest ut ē Repub. sua eiecerit (quod
ijs fecisse legitur, qui diuina poeticæ arte
ad lasciuiam, turpesque amores abusi-
erant) ut & ipse testimonij eorum usus, &
alijs exemplo suo præclarissima ipsorum
monumenta euoluendi autor fuerit. Si-
cūt eius rei locuples testis est honestissi-
ma creberimaque apud ipsum Solonis,
Tyrtæi, Homeri, Heliodi, & aliorum me-
lioris notæ mentio. Socratem, qui ipsius
Apollinis oraculo sapiens pronunciatus
est, Euripide Tragico familiarissimè usum
esse, nemō nescit. μυσῶν θράσποντες λίαν αὐτῷ
αριστήτες ab Hesiodo & Pindaro nuncupan-
tur. Strabo autem lib. i, de Situ orbis scri-
ptum reliquit, ueteres τὴν πεώτην ποιησιν,
ut omnipium doctrinarum antiquissimam,
philosophiam quādam perhibuisse. Quip-
pe quæ à teneris nos unguiculis ad uiuendi
rationes perducat, mores atque affectus e-
doceat, quæq; gerenda, declinandaue sint,
quādam canticis suavitate præcipiat. Et
quod

D E D I C A T O R I A.

quod magis suam erga huiusmodi ~~philosophie~~ gratitudinē testatam redderent, iuuenesq; ad bonarum rerum studia, morumq; integritatem excitarent: statuis ac imaginibus eos honestari, poemata ipsorum in publicis Deorū celebritatibus, alijsq; conuentibus recitari, optimasq; sententias templerum foribus, tanquam Deo dignas, in ab ipsis Numinib; usurpatās affigi, nec non aureis preciosissque materiis insculptas ad omnem posteritatem conservari curauerunt. Quae nādmodum ex Platone, Xenophonte, Pausania, Plutarcho, Athenaeo, alijsque cūctissimis scriptoribus & iā dicta, & alia plura de Poetarum excellentia & utilitate cuius obvia sunt: accipitur epistolæ angustia huc omnia referre. Etsi uero Christianæ professionis homines, sinceræ Religionis Pietatisq; studium nō ab huiusmodi autoribus, sed ex sacro sanctæ Scripturæ fontibus petere debet & possunt, ut quæ sola salutem & eternā beatitudinem per Iesu Christi ueri Dei, ueriq; hominis meritum credentibus paratam esse monstret, præceptaque ad Christianam uitam utilia copiosissime præscribat: tamen Poetarum quoque (qualium scripta iuuentur) propo-

E P I S T O L A

nimus) lectionem & usurpatam; & in non
contemnendo precio habitam, habendam
que esse, grauissima sanctissimorum in Ec-
clesia Dei uirorum exempla & autoritates
comprobant: quarum paucissimas, ob eos
qui parum dextrè de Poetis sentiūt, in me-
dium proferre placuit. D. Paulum, electum
illud Dei omnipotentis organum, Poeta-
rum libros euoluisse, & ut Clemens ait, ad
ædificationem curamq; aliorum, testimonijs
eorum uti nō erubuisse, Sacrarum lite-
rarū ueritas testatur. Sic Act. 17. ubi Deum
esse probat, Aratum uetusissimum poetam
citat. 1. Cor. 15. ex Menandro Comico malo-
rum consortia fugienda monet, quod præ-
uis colloquijs boni mores corrumpantur.
Cretensium mores Tit. 1. ex Epimenide ua-
te Cretensi graphicè depingēs ait: ἡρῆτες οἱ
ψοῦγατ, λακαθοέτα, γαστόπεις αργυραί. Gregorius
Nazanzenus, ob excellentiam Theologus
dictus, scriptis poetarum mirè delestatu-
sus, & sacroru carminu uolumen posteritati
reliquit: quod non solū priscis tempori-
bus propositum est pueris, ut Socrates, So-
zomenus, Orosius & Eutropius scribūt, ue-
rūm etiam hodie à doctissimis uiris in deli-
cias habetur. Quid de Iohanne Chrysosto-
mo

DEDICATORIA.

mo Patriarcha Constantinopolitana sub Arcadio & Honorio Imp. anno Christi 401. dicam, qui Aristophanis Comœdijs etiam noctu pro puluino usus est? Quid de Eustathio Thessalonicense, cuius etiam hodie eruditissimi in Homerum, ingeniorum fontem, commentarij extant? Neq; mihi hoc loco temperare queo, quo minus etiam D. Basilij Cæsariensis, cui uirtutum splendor Magni cognomen peperit, uerba adscribā, de eorum Poetarū lectione, qui bonorum hominum dicta factaue narrassent: quales præ cæteris fuerunt, Homerus, Hesiodus, Theognis, Phocylides, Pythagoras, Solon, Tyrtæus, & alij. Sic ergo in Admonitione ad adolescentes, quo paſto ex gentilium scriptis proficere queant, ait: ιπ̄ι τάτα παρασκουλίν ἡ ποιηταῖς, ἡ λογοποεῖς, ἡ ρήτοροι, οὐδὲ πᾶσιν αὐθρώπεις ὀμιλιτέοι, ὅθην αὐτὸν πρὸς τὸν τύχην εἰπιμίλων ὀφέλαις τις ἔσειθαι. Ιδὲ μετ' οὐρανῷ, ἐν τοῖς οἰκεότες πρὸς ἀλλήλαις τοῖς λόγοις, πρέργορα αὐτοῖς αὐτῷ μὲν γνῶσις γενόντο· εἰ δὲ μὴ, αλλὰ τοῦτο παραδέλλει θεότας καταμεθέν τὸ διάφορον διαμήντεις βεβαίωσιν τὸ βελτίονος. Hoc est: Poetis & oratoriib. omnib. hominib. utendū, unde futura sit aliqua utilitas, quæ ad animæ faciat redificationē. Et paulo post: Etsi nostrorum

EPISTOLA

D E D I C A T O R I A.

Christianis scriptoribus (ut de gentilium myriadibus taceam) poetarum & laudes colligere, & osorum calumnijs occurrere conarer. Ego itaque tantorum uitorum iudicio & consilio incitatus, iuuentuti, cuius informandæ mihi quoque cura incumbit, hac in parte, quod ad optimorū poetarum studium attinet, labore quidem duro, animo uero non ægro consulere studeo, cum hanc meam esse Spartam non ignorem. Mirificè enim peritæ rerum antiquitatis, quæ, ut Plato uult, *λεπτήσις αρχαί εγγυεπέραι* *θεῶν* *ἐγκύρω*, exemplum sequi, & quantum par est, alijs ad idem faciendum auctor esse placet. Hac de causa, cum labores nostros, quos in Comicorum Lscriptis ab interitu uindicatis exhausimus, bonarum literarum studiosis non ingratos animaduerterem: facile, nunquam satis laudati uiiri D. Ioannis Oporini, Compatriis ac amici mei obseruadiss. cōsilio acquieui, quo me, ut horū quoq; poetarum, quos hic damus, scripta collecta iuuentutis studijs communicare, incitauit. Theognide ergo γνωμονιστῶν, cū uersione & doctissimis ELIA B VINETI Annotationibus, ex arbitrio D. Typographi, præmisso, reliquorū auctorum omnium

E P I S T O L A

nium scripta ex diuersis hinc inde autorib.
concessimus, congesta fideliter interpreta-
ti sumus, & ad puerorum captū quām pro-
ximè accommodauimus. Nec iuuenilibus
ingenijs inutilem hāc nostram operam fo-
re speramus. Castissima enim saluberrimā-
que de moribus præcepta proponit, quæ u-
sum non pœnitendum in omnes uitę huius
partes, si recte percipiātur, sint allatura. Præ-
terea Græcæ linguae (quæ comptissima est
in his autoribus) cum Latina collatio, non
parum emolumenti ad uberiorem erudi-
tionis thesaurum comparandum adferet:
ijs præsertim, qui alias uiuā magistri uoce
destituti, ipsi sibi præceptores esse in Græ-
ca literatura coguntur: ut plures commo-
ditates, quas præter iuniores etiam adulti
hinchaurire possunt, sciēs præteream. Non
parum tamen doctissima Stobæi interpre-
tatio, unde non paucas sententias transcri-
psimus, nos iuuit. Versionem Latino car-
mine, sui cuique interpretis nomine præfi-
xo, ne alienis nos ornare plumis uidere-
mur, subiecimus, ut Græcæ elegantiae cum
Latina melius perspiceretur conuenientia,
ab ijs qui iam absque cortice in Græco stu-
dio natare queunt. Nondum carmine red-
dita,

D E D I C A T O R I A.

dita, pro nostra tenuitate pedibus astrinximus, ita ut quam proxime Græca sententia exprimeretur. Alicubi lectionis uarietas margini est aspersa. His omnibus eiusdem, si non carminis, tamen argumenti libellus Seniorum insertus est, ut quam absolu-
tissimam de moribus, totaque uita lauda-
biliter instituenda doctrinam, optimorum
hoc Poetarum Opus teneris puerorum a-
nimis proponeret.

Hunc autem nostrum laborem, Viri am-
plissimi, uobis inscribere, librumque Scho-
lae uestræ consecrare, maximè necessarium
duxi: tum, ut sub amplissimi nominis ue-
stri patrocinio (quod quam eximium er-
ga bonarum artium cultores semper exti-
terit, manifestius est quam ut nostro præ-
conio indigeat) tutus à maleuolorum, quo-
rum plena sunt omnia, mortibus in com-
munitatem iuuentutis usum prodiret: tum in
primis, ut grati tandem animi indicium, li-
cet exiguum, exhiberem pro innumeris
Reipublicæ uestræ in me beneficijs. Cum
enim puerilium studiorum partem non
postremum Scholæ uestræ celeberrimè
constitutæ, sub optimis præceptoribus
M. C h r i s t o p h o r o Hoffmanno,
&c

EPISTOLA

& I O A N N E Tumlero(D.C A S P A R A S A)
quia primariam Ecclesiæ curam gerente)
feram acceptam : gratitudinis officium uis
debatur requirere , tam pro his, quam pro
alijs ciuium uestrorum in me meritis, char
taceo hoc munusculo, cum aliud non esset,
testatum omnibus reddere, memoriam hu
manitatis uestræ nondum apud me senuis
se : si forte alij meo exemplo excitati, me
liora, nominique uestro amplissimo magis
conuenientia darent, & tandem ~~ad~~ exigitas
turpissimum crimè à Christiano cœtu expu
lare inciperet. Etsi uero per se satis exiguū
est munusculum hoc, nec dignum quod
cum P. V. officijs conferatur : tamen, si pro
uestro fauore erga liberalia studia & iuuen
tutis honestam institutionem, offerentis a
nimus respexeritis, nō minus gratum co
fido futurū; quam si uel Colophonium au
sum à me P.V. oblatum esset. Quæ spes
ne me fallat ; per eam, qua omnes p̄d̄m̄
prosequi soletis, benevolentiam etiam at
que euāoro. Deus opt. maximus, æternus
Pater Domini nostri Iesu Christi, P. V.
cōsilia & actiones ad sui nominis gloriam,
& Ecclesiæ, Scholæque cōmunem salu
tem dirigat, uosque omnes in sui agnitione

D E D I C A T O R I A.

ne uera conseruet, Amen. Basileæ, ex Ludo
literario ad D. Petrū, 8. Calend. Febr. Quo
die, ut quidam uolunt, ante annos 1527.
Paulus Tarsensis ad pœnitentiam reuoca-
tus diuinitùs, hostili in Christianos animo
deposito, CHRISTI dogmata amplexus
est: quemadmodum Lucas Act.
9. scripsit.

P. V.

deditissimus,

Iacobus Hertelius
Curienfis,

the first time I have seen it. It is a
small tree, about 10 ft. high, with a
thin trunk, and a few small branches.
The leaves are small, oval, and pointed,
and the flowers are white.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

The tree is growing in a field near a river.

ELIAS VINETVS

Santo Lectori.

v m o ci j plurimum anno sua
periore apud Franciscum San
gela sium Engulismensis Ec-
clesiae Decanum, uirum cum
generis splendore, tum inge-
nij dexteritate apprimè nobilem , nactus
fuissem: id totum , quantum per aduersam
uale tūdinem licuit, in iucundissima Græ-
corum poetarum lectione à me contritum
est. qua quidem in re consilium eorum lu-
bens secutus sum, qui antiquos scriptores
co-legendos ordine censem, quo & uixe-
runt, & scripserunt: quod recentiores à ue-
tustioribus semper habeant quidpiā, quod
non facile intelligas, nisi prius illos dili-
geranter legeris. Peilectis igitur, quorum fuit
copia, uetustissimis quibusque, cuiusmo-
di sunt Homerus & Hesiodus, Theogni-
dem tandem in manus sumpsi: cuius sen-
tentias licet graues esse non dubitarem, et
tamē intellestu mihi faciles fore spera-
bam, quod crederem nihil esse illic quod
à posterioribus, quos aliquando legerām,
non fuisset luculentius tractatum. Verūm
b uix dum

ELIAE VINETI

uixdum è portu solueram, cum tot subitè
emergunt scopuli, tot statim obortè nubes,
cœlumq; diemq; eripiunt oculis, ut à pro-
posito facile his deterritus fuisse, nisi cu-
pido huius conficiendi æquoris me planè
obstinata iā inde cepisset, ex quo primùm
à præceptoribus meis, Aristotelis aliorumq;
ueterum scripta prælegi mihi cœpta fuerat,
quæ huius poetæ sententijs ueluti suauis-
simis flosculis inspersa essent.

Cum igitur pergere obfirmato proflus
animo certum esset, quæ ad tam difficultem
periculosa mque rem conficiendam condu-
cere uisa sunt, ea diligenter omnia adhibui,
cuiusmodi sunt cùm uariorum codicum,
locorumque ex eodem autore ab alijs scri-
ptoribus citatorum diligens collatio: tum
syncerum & acre amicoru meorum, uiro-
rum doctorum, unà cum meo, iudicium: in-
ter quos Petrus Panætius & Iacobus Gu-
pylus, facile principes, qua quidem diligen-
tia abscisis, abiectis, transpositis multis, effe-
ctum tandem est, ut instituto satisfecerim
meo, perlegerim bonum poetam, eorumq;
quæ in eo corrupta erant, bonam magnam-
que partem obiter castigauerim. Cæterum
cum in eo totus essem, Ioanni Lodoico Ti-
letano

EPISTOLA.

Ietano typographo diligentissimo, rem partefeci, cum in eius bibliopolium, quærendi ex eo exemplaris gratia aliquando me contulisset: quam ubi intellexisset, rogavit vehementer, ut si quid haberem in eum auctorēm, quem esset breui excusurus, communicarem: me sibi, studiosisq; omnibus gratum facturum. Id autem per facilem impetravit ille, quando inenunte hac æstate huc ueni, candide Lector: cui in tuam gratiam publicandum tradidi, quicquid fuit nostri in Theognidem laboris, quem autorem ultimam tam totum restituere omnino potuisse, quam cupiebam. Is enim tam depravatus fuit, tam lacer, tam mancus, ut nulla diligentia, nullo labore, nullis deniq; quantislibet uigilijs id præstare potuerit. quæ res in causa est, ut in Latinum sermonem à me conuersum non habueris. Quod reliquum igitur hic desiderabitur, id ab alio interim dum fœlicius expectabis, nostro hoc labore, quantum scuñq; est, fruaris, eumq; boni consulas uelim. Vale, Lutetiæ.

Calendas Sextil.

1543.

6

THEO

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

Ciuitatem, et populos, et patrem honestans:
Multis per pectus et scutum rotundum uulneribus,

Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.

Hunc uero lugent pariter iuuenes, senesque, (tur.

Et graui desiderio tota ciuitas funus ipsius prosequi
Huius sepulchrū, et liberi inter homines preclaris sunt,

Itemque nepotes, et omne posteriorum genus.

Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsius:

Sed quamuis sub terra sit, manet immortalis.

Quem se fortiter gerentem, manetenique, et pugnatem,
Pro patria et liberis uchemens Mars peremerit.

Quod si effugerit sorte mortis longū inducētis sopore,
Et uictoria potitus splendidā gloriā pugnæ auferat,

Ipsum ex aequo omnes iuuenesque, senesque, colunt,

Multisque iucundis affectus ad orcum abit.

Senescens autem inter ciues precellit, neque quis illum
Lædere, nec irreuerenter nec iniuste cupit.

Omnesque in sedibus iuuenes simul et aequales
Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.

Huius igitur uirtutis ad summū peruenire, nunc aliquis
Nitatur animo, non remittens bellum.

Eiusdem: alias Callini.

Quamdiu torpetis? quando strenua habebitis animam
O' iuuenes? an' non ueremini uicimos,

Ob tantam ignauiam? In pace autem uobis uidemini
Sedere: sed bellum totam regionem infestat.

Quim scutum aliquis arte in prælio hosti obtendat:

Et

ἄγη τε λιὰς λιὰς πατέρ σύνησας·
 τολλάδια τέρπονται λιὰς αἴσιδες ὑμφαλούσας,
 λιὰς διὰ θώρην πρόσθη ἐλυλαῖς.
 τὸν δὲ ὀλοφύρουται μὴν ὅμως νέοι, καὶ μὲν γέροντες,
 αργαλέων ἢ πόθῳ πᾶσα λέπιδε πόλις.
 λιὰς τύμβος, λιὰς πάιδες εἰς αὐθρώποις αἴρονται,
 λιὰς πάιδαρ πάιδες, καὶ γενίος ἔξοπίσω.
 ἀλλέ ποτε λιέσος ἐθλὸν αἴπολυται, γὰρ δὲ ὄνομ' αὐτῷ,
 αλλ' ὑπὸ γῆς πορὴ ἐὼν γίγνεται αἴθανατος,
 ὅμη τινας ἀργεσύνοντα, μενούτα τε, μερνάμονόμενον τε
 χῆς πέρι λιὰς πάιδαρ θάρρος Αρης ὥλεσκη.
 εἰ δὲ φύγοι μὴν λιηρά ταυτεγέος θανάτοιο,
 νικήσας δὲ αὐχινῆς αὐλαῖον σύχος ἐλοι,
 τάντες μὴν τεμνοτερὸν ὅμως νέοι, καὶ μὲν παλαιοί,
 τολλάδι τορπιὰ παθῶν δρχεται εἰς αἰδίνι.
 γηράσην δὲ αἴσοισι μεταπρέπει, γὰρ τις αὐτὸν
 βλαέπειν, διτ' αἰδίνες γέτε λίνης ἔθελει.
 τάντες δὲ εἰς θώνοιοιρ ὅμως νέοι, οὐ γε λιατ' αὐτὸν
 εἴησον ἐν χώρης, οὐ τε παλαιότοροι.
 τάντης νῦν τις αὐτορ αἱρετῆς εἰς ἀπρομιέδαι
 γηράσθω, θυμὸν μὴ μεθιεῖς πολέμα.
 τῇ αὐτῇ, η Καλλίνη.

μέχρις τον πατένεδε; λιότ' ἀληιμον ἔξετε θυμὸν,
 ὡς νέοι; οὐδὲ διαλειδομένοις,
 ἀλλελίνι μεθιεῖτε; εἰς εἰρήνην ἢ μονάτε
 ἀδαι, αταρ πόλεμος γαῖαν αἴπασαν ἔχει.
 * σὸν νῦν τις αἴσιδα θέδω εἰς αἰτίβιως πολεμίζων

* Hunc he
xametrum
D. Camera
rius de suo
suppleuit.

Et aliquis moriens ultimò iaculum emittat.
 Honori enim est ex ornamento uiro, pugnare
 Pro patria et liberis et tenera uxore
 Aduersus hostes. Mors autem aderit, quando cung;
 Parce destinauerint. Sed age quispiam recta perga.
 Extenso in altum gladio, et sub scuto forte pectus
 Foueat, cum primum incipit committi pugna.
 Non enim mortem effugere fatale est
 Virū, neq; si à maioribus immortalib. genus ducat.
 Sepe quis elapsus è pugna sonituq; telorum
 Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.
 Atq; hic sanè nec amicus est populo, nec gratus:
 Illū uero magnus et parvus deflet, si qd passus fuerit.
 Vniuersus enim populus uirum fortē desiderat
 Defunctum, uiuentem uero instar semidei collit.
 Nam corām intuentur illum uelut turrim:
 Quippe solus multorum æquat facinora.
 Eiusdem.
 Veruntamen Herculis genus iniuctum estis:
 Confidite, nondum Iouis facies auersa est à nobis;
 Nec hominum turbam formidetis, aut metuatis,
 Quin recta quisq; hostibus scutum obuertat
 Inuisam amissurus animām, mortisq; nigrum,
 Sed solis splendori gratum subitumis fatum.
 Nostis enim quām grauia sint Martis luctuosi opera;
 Nostis etiam impetum permolesti belli.
 Et quandoq; fugistis ipsi, quandoq; alios fugastis,

καὶ τις ἀποθνήσκων ὑπάρχει ἀπογίσατο.
 τιμῆσι τε γαρ ἐστὶν καὶ αὐλαῖς αὐτοῖς μάχεσθαι
 γῆς πέρι, καὶ πάσιν, καὶ εἰδίνε τὸ ἀλόχον
 μυστικέσσι. θανάτος δέ ποτε ἔσεται, ὅππότε λίγην δὲ
 μοῖραν ἐπιπλώσωστο. ἀλλά τε τις ιθὺς ἔτει,
 ἔγχος αὐτοχόμνους, καὶ ὑπὸ αὐτοῖς ἀλιμορήτορ
 ἐλοκετοπράτορ μιγνύμονάς πολέμιον.
 οὐ γαρ πως θανάτον γε φυγάρι εἰμαρισθόρι ἐστὶν
 αὐτῷ, οὐδὲ εἰ προγόνων ἡ γενός αἴθανάτων
 πολλάκις θνήσκηται φυγὴν καὶ μᾶτιον αἰνόντων
 δρέχεται, σὺν δὲ οἷς μοῖρα λίχην θανάτην.
 αλλὰ ὁ μὲν ἐνέμπτης μέμνω φίλος, ὃ δέ ποθενὸς
 τὸν δὲ ὀλίγος συνάχει, καὶ μέγας, λίν τι πάθη
 λατό τὸν ἐν μπαντι πόθος λιγαῖον δρόφρονος αὐτῷρος
 θυντονῆσος, βάσωρ δὲ ἄξιος οὐμιθέωρ.
 ὥστε δὲ γαρ μην πύργον σὺν διφθαλμοῖσιν ὄρῶσιν,
 ἔρδειται γε πολλῶς ἀξια μέντος ἐώμ.

ΤΓΑΥΤΓ.

αλλὰ Ἡρακλῆς γε αὐτοῖς τοι γενός ἐστε·
 θαρσεῖτε, ἔπειτα γένεται αὐχούνα λοξὸν ἔχει.
 μηδὲ αὐτῷροι πλευθῶ μεταμείνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,
 ιθὺς δὲ εἰς προμάχες αὐτοῖς αὐτῷρος ἔχεται,
 ἔχθρον μὲν ψυχὴν θέμνοντος, θανάτον δὲ μελαίνας
 αὐγαῖσιν λιγαῖον πελίονο φίλας.
 Ιτε γε ὡς αὔρεως πολυδικρύντοι δρύγοις αὔριονται,
 σὺν δὲ ὄργηιν ἐπλάσται αὔρυαλέν πολέμιον.
 καὶ μετά φυγόντων τε θάψονται τὸν γενέσθε,

πάντοιο,

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

S E N T E N T I A E.

33

Rettuleritq; sua parta tropheæ manu,
Illum omnes pariter decorant iuuenesq; senesq;
Et bona percipiens plurima letus obit:
Affctus senio toti gratissimus urbi est,
Prorsus & hunc ipsum ledere quisq; cauet.
Turba senum iuuenumq; loci concedit honorem,
Nullus & aequalis se equiparare uelit.
Ergo aliquis tanta uirtutis tangere culmen
Conetur,toto pectore bella petens.
Eiusdem,uel Callini.

O' iuuenes,quid uult sibi tanta ignavia:ubinam
Sunt animi:num de finitimis rubor est
Segnitem ob uestram? secura pace potiri
Creditis:at bello patria tota tremit.
Quilibet audacter mauortia surgat ad armas
Atq; aliquis moriens ultima tela uibret.
Pro patria pulchrum est,natisq; & coniuge chara
Pugnare,& ualida bella ciere manu.
Mors aderit,cum fata uolent.iam quis mihi recta
Prodeat in pugnam,cum citò cepta fuit,
Tollens terribili gladium uirtute,tegensq;
Fortia pregrandi pectora sub clypeo?
Effugere haud ulli mortem conceditur,etsi
A superis ortum duceret ipse suum.
Sepe quis à bello,telisq; reuersus,& hoste,
Repperit in proprijs ædibus exitium:
Nec tamen hic gratus populo est,nec amabilis ulli:

Illum

Illam autem deflet cum iuniore senex.

Quippe sui desiderium post fata relinquit.

Fortis, at in uita est semideo similis.

Conspicitur siquidem ueluti fortissima turris:

Nam quae multi agerent, omnia solus agit.

Eiusdem.

Alcida sed enim genus insuperabile, fortis

Est animo: non dum flexa lous facies.

Vos ne turba uirum, densus ne terreat hostis;

Omnis in aduersos obuia tela gerat.

Inuisamq; adeò statuens abrumpere uitam,

Præcipiti cursu malit obire semel.

Nostis enim quam sint horrentia prælia Martis,

Nostis et armigere quanta sit ira deæ.

Terga cecidistis partim, partimq; fugati

Estis, et experti scitis utrumq; satis:

Qui persistant simul, et primi certamina tentant,

Audentes animo comimus arma sequi,

Per pauci moriuntur, et à tergo agmina seruant:

Ast hominis timidi gloria tota perit.

Vix mala quis uerbis perstringere singula posuit,

Que uir, qui in bello turpia gesit, habet:

Nempe ingens ignominia est, fugitare parantis

Lethali gladio terga secare uiri:

Turpe et puluera stratum tellure cadauer,

Dorsa gerens crebris saucia vulneribus.

Progredivs aliquis maneat pede firmus utroq;

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

Eiusdem.

Homo cum sis, nihil assere stabile;
 Nec ubi uideris hominem, certa
 Spacia etatis promitte. etenim
 Muscae uolucris res in morem
 Inconstantia rotat humanas.

Eiusdem.

Nec ullus expers criminis, nec mortis est.

Eiusdem.

Vt arma fugias, fata non fugies tamen.

Eiusdem.

De luce casis cor memoriam non supra
 Vnum tenebit, si cor habcamus, diem.

F I N I S.

BASILEAE, EX OFFICINA
 OPORINIANA, ANNO SALVTIS
 humanae M. D. LXXVI. Mensē
 Martio.

